

JEGYZŐKÖNYV az Építéstudományi Egyesület 2009. május 28-i küldöttközgyűléséről

Időpontja: 2009. május 28. 12.30 óra

Helye: Budai Konferencia Központ VII. em. 700 sz. tanácsterme (1027 Budapest, Fő u. 68.)

Jelen vannak: a mellékelt regisztrációs íveken felsoroltak

Gerencsér László elnök 12.30 órakor a regisztráció alapján megállapítja, hogy a szavazásra jogosult 81 küldöttből 22 küldött van jelen, ezért a Küldöttközgyűlés az Alapszabály 12. § 1.a pontja értelmében nem határozatképes, mert a szavazásra jogosultak több mint fele nem jelent meg. Tájékoztatja a megjelenteket, hogy a határozatképtelenség miatt megismételt Küldöttközgyűlést 13.00 órára hívták össze, amely a megjelentek számára tekintet nélkül határozatképes. Ezt követően a határozatképtelen Küldöttközgyűlést berekeszti.

Gerencsér László elnök 13.00 órakor a megismételt Küldöttközgyűlést megnyitja. A Küldöttközgyűlés a megjelentek számára tekintet nélkül határozatképes. Tájékoztatja a Küldöttközgyűlést, hogy 13 óráig 81 küldöttből 26 fő szavazásra jogosult regisztráltatta magát.

Javasolja, hogy módosítsák a napirendi pontok sorrendjét, illetve a napirendi pontok összetételét.

Az 1. napirendi pont lenne a levezető elnök, jegyzőkönyvvezető, jegyzőkönyv hitelesítők és szavazatszámoló bizottság tagjainak megválasztása. A 2. napirendi pontunk a 2008. évi gazdasági beszámoló, a 2008. évi közhasznúsági jelentés ismertetése, illetve elfogadása. Ehhez a napirendi ponthoz tartozó előterjesztésként a gazdasági beszámolót és közhasznúsági jelentést a küldöttek írásban megkapták. Javasolja, hogy amennyiben kérdés van vagy a küldöttek úgy igénylik, fölkérnének László László Főtitkár Urat, hogy tegye meg kiegészítését vagy szóbeli ismertetését ennek. Javasolja, hogy amennyiben kérdéseik, észrevételeik vannak, akkor ezeket vitassák meg, illetve hallgassák meg a felügyelő bizottság elnökének, Ábrahám úrnak a véleményét a 2008. évi gazdálkodásról, melyet az elnökség tagjainak írásban már megküldött is lett osztva. Javasolja, hogy ezt a kérdést részletesen is vitassák meg, mert ehhez kapcsolódóan tennének javaslatot a megoldásra. Ezt követné a 2009. évi gazdálkodás, illetve a terv megvitatása a legvégén pedig egyéb bejelentések, észrevételek hangozzanak el. Kéri, hogy szavazzanak a napirendi pontok fenti sorrend szerinti tárgyalásáról.

Szavazás: *A Küldöttközgyűlés a napirendi pontok fenti sorrend szerinti tárgyalását egyhangúan elfogadta.*

1. napirendi pont

Gerencsér László elnök jegyzőkönyvvezetőnek javasolja Dr. Pallós Zoltán ügyvéd urat megválasztani. Javaslatot tesz a jegyzőkönyv hitelesítőinek személyére, hitelesítőnek javasolja *Tóti Magda* és *Zábránszky Pap Klára* úrhölgyeket megválasztani.

A szavazatszámoló bizottság tagjainak javasolja Hertelendi Lajosnét és Bicskei Attiláné úrhölgyeket megválasztani.

K-2009/1. (05.28.) sz. határozat:

A Küldöttközgyűlés a Küldöttközgyűlés levezető elnökének Gerencsér László urat, jegyzőkönyvvezetőnek dr. Pallós Zoltánt, a jegyzőkönyv hitelesítőinek Tóti Magda és Zábránszkyne Pap Klára úrhölgyeket, a szavazatszámoló bizottság tagjainak Hertelendi Lajosné és Bicskei Attiláné Úrhölgyeket egyhangúan megválasztotta.

2. napirendi pont

Gerencsér László elnök felkéri László László főtitkár urat a napirendi ponthoz tartozó előterjesztés ismertetésére.

László László főtitkár:

A 2008-as terv annak idején, amikor készült, még szerényebb mértékű volt, aztán az év második felében, az új elnökség felállásával megváltozott. Az eredeti 25 milliós tervből 40 millió forintos terv lett ebben az átmeneti évben a beszámolóból kitűnik, hogy a bevételeket és a kiadásokat egyaránt túlléptük, túlteljesítettük. Sok plusz bevétel érkezett, ugyanakkor a végeredmény mégsem jó.

14 és fél millió forint adomány érkezett az egyesületbe az Arch TV-re 6,9 millió forint, a választmányra, ami nem volt tervezve, 1,1 millió forint fogyott el. A személyi állomány megerősítésére 4 és fél millió forintot költöttünk. Technikai fejlesztésre 0,4 millió, üzletrész vásárlásra 0,8 millió forint kiadás volt. Akkor az Arch TV-be 100 ezer forint törzstőke befizetés történt, az ügyvédi költség az év második felében pedig 0,7 millió forint volt. Az új elnökség intézkedési alapján a Hírmondó nem kéthavonta hanem havonta jelenik meg, ez 0,6 millió forint többletköltség. Összességében 16 és fél, 17 millió forint többletkiadás jelentkezett. Az év második felének az elején APEH tartozást nem halmoztunk fel, azzal nem volt semmi probléma és egy darabig még a MTESZ tartozást is sikerült csökkenteni. Ez azonban, mikor már láttuk, hogy anyagi problémák keletkeznek, akkor ezzel leálltunk, tehát most újra gyűlik a tartozásunk. Éppen most kaptunk egy levelet, sajnos 8,1 millió forint adósságunk van a MTESZ felé, de mindenképpen ezekből a tételekből jött az össze, hogy mínusz 5,8 millió forinttal zártuk a tavalyi évet. A Magyar Építőipar Kiadó Kft.-nek is tartozunk 2,3 millió forinttal. Az adományozókkal kötött szerződésekből származó bevétel csak részben jött be, ez a bizonyos 14,5 millió forint, ebből 18, 19 millió forint volt a terv. Megkezdtük a helyi szervezeteknek a támogatását is, ami korábban nem volt, tehát több regionális szervezeti egység kapott támogatást különböző rendezvényekre. Szó volt róla, hogy megfelelő igény esetén és bizonyos mértékű támogatásban részesítjük a szervezeti egységeket. A lapoknak a kiadásánál a létszám állandóan emelkedett és így jóval nagyobb volt a költség, a nyomdai költség és a postai költség, mint amennyit a költségvetésünk elbírt volna. A jövőben nyilván visszafogottabban kell tervezni, ez már be is következett, de ezt 2009-es tervvel kapcsolatos napirendi pontnál vitatjuk meg.

Gerencsér László elnök:

Tájékoztatja a Küldöttközgyűlést, hogy mit tudott megvalósítani az Elnökség a 2008. júniusban elhatározott programokból. Elhatároztunk azt, hogy megpróbáljuk az Építéstudományi Egyesület működését és a tagságát kicsit aktívabban bevonni a tudományos egyesület működésébe vagy tevékenységébe. Ez részben sikerült csak, a meghatározott és eldöntött és elhatározott programok rendben lezajlottak, de nagyobb aktivitást nagyon nehezen tudtunk elérni. Elhatároztuk, hogy bizonyos dolgokat újítunk az Építéstudományi Egyesület működésében. Elindítottunk egy internetes televíziót, amelyik most, május 29-től a kísérleti adás után elég aktívan és egy sokkal szebb formában és nagyobb, jobb tartalommal

fog működni. Ez csak hosszú távon hozza meg vagy hozhat anyagi bevételeket. Igen aktívan megpróbáltunk az egyetemek és főiskolák felé nyitni, ennek eredményeként 1300 fiatal tag lépett be az Építéstudományi Egyesületbe, ám az ő aktivitásukat még mindig nem sikerült valamilyen módon áttörnünk. Sajnálattal meg kell állapítani, hogy az elnökség aktivitása sem túl magas. Az elnökségi tagok közül kevesen és, igen kis számban vesznek részt az elnökség munkájában. Tehát továbbra is nagyon komoly hiányosságok mutatkoznak a tevékenységünkben. A tagság átlagéletkora, leszámítva az 1300 beléptetett fiatal, igen magas, tehát nekünk valamilyen formában változtatni kell majd a jövőben az Építéstudományi Egyesület aktivitásában, nyitnunk kell a fiatalok felé, valamilyen módon új tagok, új érdeklődők felé kell nyitnunk. Ehhez elég sok mindent megpróbáltunk és elég sok mindent tettünk az elmúlt időszakban. Köszönetet mond László úrnak, nemcsak a múlt évben, hanem az előző években kifejtett munkájáért is, nélküle ez az Építéstudományi Egyesület nem lenne életképes és nem igazán tudna működni.

Kéri a küldötteket, hogy a 2008. évi gazdálkodással kapcsolatos észrevételeiket, kérdéseiteket tegyék fel.

Zábránszky Klára:

A stratégiában látja a problémát. Az volt a stratégia, hogy olyan elnököt válasszon az ÉTE, meg olyan elnökséget, aki majd a pénzt fogja hozni, holott az ÉTE hosszú ideig egész más stratégia alapján működött. Az ÉTE-nek az volt a stratégiája, hogy vezetői a tudomány oldalán olyan köztisztelőben álló személyek voltak, akik vonzották az embereket. Nyilván megváltozott az idő, óriási változások történtek, kamarák létrejöttek, elszippantották az egyesületekből az embereket, de akkor ezt a fajta stratégiát, hogy egy TV beindításával, meg azzal hogy az újságot megkapják lesz egyesületi élet nem ért egyet. Az Országos Főépítési Kollégium titkáráként tapasztalja vagyok nyugdíjasként egy lappal meg egy saját nyomtatóval rengeteg embert tud aktivizálni és az ÉTE-ben is még mindig vannak olyan emberek, akik így gondolkodnak. Elhibázott dolognak tartja azt a fajta koncepciót, hogy ha bejött 14 és fél millió adomány, akkor ebből először nem az adósságot rendezték. Nem fogja megszavazni a beszámolót, mert nem tudja elfogadni hogy ilyen adósság halmozódott fel. Tapasztalja, hogy pályázni kell az építésügyi célirányzatra és úgy csordogálnak a fillérek. Szerinte sem volt aktív az elnökség, de a stratégia volt hibás, azt el kellene legalább ismerni.

Száva István:

Az egyesület működését nem 1990. január 1-én kezdte, az egyesület hatvan éves. Nem tudja elképzelni azt, hogy az egyesület szűnjön meg. Körülbelül három évvel ezelőtt, az Építész Szakosztály fiatalított, az elnökségbe belekerült négy-öt fiatal olyan építész, aki tényleg tenni akart valamit. Egy ideig együtt voltak velünk, aztán látták ezt az abszolút impotenciát, ami az egyesület vezetésében megnyilvánul, fogták magukat, önállóan alakítottak egy olyan nagyon jól sikerült és nagyon jól menő és az építész társadalomban remekül, nagy népszerűsége szertevő dolgot. Nem jönnek az egyesületbe a fiatal építészek. Egy ilyen igen eredményes működéssel jelen volt egyesületről nem lehet kimondani, hogy megszüntetjük. Köszönöm.

Gerencsér László elnök:

Megköszöni a hozzászólásokat. Felhívja a figyelmet arra, hogy az, hogy kiadta a főtitkár úr a Felügyelő Bizottság jelentését, nem jelenti azt, hogy az Építéstudományi Egyesület elnöksége az Építéstudományi Egyesület megszüntetésében gondolkodna. Ábrahám úr leírt egy olyan változatot, ami bizonyos feltételek nem teljesülése vagy bizonyos kérdéseknek a meg nem változtatása esetén oda vezethet, hogy meg kell szüntetni az Építéstudományi Egyesületet. Kéri, hogy most csak hogy a 2008. évi működéssel kapcsolatos kérdéseket tegyék fel.

Jancsó Gábor:

Papp Klára hozzászólását megrendülve hallgatta, ő is hasonló véleményen van. Kérdése, hogy az egyesületnek ötmillió nyolcszáz ezer forint adóssága van, vagy vesztesége, illetve van-e követelése.

Gerencsér László elnök megkéri Bodri Irén gazdasági vezetőt a válaszadásra.

Bodri Irén:

Tehát 2008. december 31-én a követelésünk 4 millió 200 ezer forint volt, ami időközben befolyt, tehát még a 2008. évi vevőkből a mai nap 225 ezer forint követelésünk van. Ez négy jogi tagvállalatnak a 2008. évi be nem fizetett tagdíja. Volt egy nagyon jelentős szállítói kötelezettségünk, ami 12,2 vagy inkább azt mondom, hogy 3 tized millió, amit folyamatosan kiegyenlítettünk, ami jelenleg fennáll még ebből a régi tartozásból, az a MTESZ tartozás, az tavaly év végén 6,7 millió forint volt és a Magyar Építőipar Kiadó Kft. részére 1,1 millió forintot a tavalyiból nem tudtunk kiegyenlíteni.

Gerencsér László elnök:

Hogyha nagyon egyszerűen lefordítom, akkor egy 4,2 millió forintos követeléssel durván egy 8 millió forintos tartozás áll szemben?

Bodri Irén:

12 milliós tartozás volt egy 4 milliós követeléssel és volt egy közel egymillió forintos APEH adósságunk is december 31-én, amit folyamatosan teljesítettünk, jelenleg egy kétheti csúsztatásunk van egy havi adó és járulékból, tehát ezeket folyamatosan kiegyenlítettük. Tehát valójában ma is a MTESZ a legnagyobb követelő.

Semmelweis Ferenc:

Kérdése, hogy miután van az egyesületnek egy ügyvezetője László László úr személyében, hogyan lehet egy olyan pénzügyi helyzetet előállítani, amikor nem egy elfogadott üzleti vagy költségvetési terv alapján zajlanak az események, hanem ilyen dolgok fordulnak elő, hogy az egyesület túlvállalja magát és ennek a kockázatát ki viseli, hogyan, miért? Világossá vált, hogy a finanszírozásnak milyen problémái vannak vagy lesznek, ugyanakkor még ha befolytak volna azok a támogatások is, amelyeket vártak, akkor is lényegesen meghaladó volt az egyesület költsége.

László László főtitkár:

A főtitkár az összes intézkedését az elnökség jóváhagyásával tette meg. Tehát semmi olyat nem tett, ami az elnökség akaratán kívül történt volna. Nem kívánja újra felsorolni azokat az intézkedéseket, amelyeknek pénzügyi következménye volt, de ez a lényege a dolognak. Máskülönb pedig, hogy hogy alakulhatott ki ez a helyzet, hogy a megkötött adományozási szerződésekben foglaltakat többen nem teljesítették és ez nem egy-két millió forint, hanem ez sokkal több. Ha a megkötött szerződéseket teljesítik, nem lenne a mínusz 5,8 millió forint eredmény.

Gerencsér László elnök:

Megkéri Ábrahám urat, hogy tegye meg a 2008. évvel kapcsolatos észrevételeit.

Ábrahám Ferenc:

A Felügyelő Bizottság a legváltóságosabb időszakot élte át az elmúlt néhány hónapban, aminek eredménye a megszületett határozat.

Tavaly előrehozott tisztújítást azért csináltunk, mert az előző elnökség nem úgy, nem olyan környezetben és körülmények között tudott működni, mint ahogy azt az egyesület hosszú távú léte indokolta. Az új elnökség felállt, egy sor szerződést kötött. Ha én egy szerződés alapján további kötelezettséget vállalnak, akkor nem követnek el hibát. Azt mindannyian tudjuk, hogy az egyesület hosszú évek óta tetszhalott állapotban van, hisz leépítette a titkárságot, az egész működést, a központi működést olyan alacsony szintre, ami már igazán csak ahhoz elég, hogy ha az öregek összejönnek néha, azt egy kicsit beszélgessenek. Amikor az új elnökség felállt, akkor a 2008. év közepén felvillant egy lehetőség, hogy az adományozásokból az egyesületet talán élöpályára lehet állítani igaz, hogy a számok túlteljesítések a tervhez képest, de a bevételi oldalon is túlteljesítések vannak és hogyha most elővennénk, amit a Felügyelő Bizottság megvizsgált, akkor így, ahogy László úr is mondta, a veszteség abból keletkezett, hogy körül-belül ugyanennyi pénz aláírt szerződés alapján nem folyt be.

Hivatkozhatunk a válságra, meg sok mindenre, de tény, hogy ebből keletkezett a veszteség. Az adósságokat görgetjük sok éve, mert a MTESZ-szel szembeni adósság nem most keletkezett. Azért döntött úgy a Felügyelő Bizottság, hogy a 2008. gazdasági évről szóló beszámolót elfogadásra javasolja, mert az elnökség, a főtitkár, ügyvezető, az elnök és az elnökség valamennyi tagja azt tette, amire megválasztottuk. Ebből keletkezett sajnos a túlköltekezés, meg a túlbevétel is, hisz hogyha megnézzük a számokat az eredeti bevételhez, a tervezett bevételhez, ami már évek óta ez volt, akkor a bevételi oldal is megugrott, tehát nem arról van szó, hogy a semmiből kezdett el költekezni az elnökség. Bár csak meghívott, az elnökségi ülések 90%-án jelen volt, viszont nagyon sok megválasztott elnökségi tag, hasonlóan az előző ciklusban megválasztott elnökségi tagokhoz, egyszerűen nem jár el az elnökség üléseire. Tehát nemcsak az van, hogy nem teljesíti a vállalását, nem végzi a feladatát, hanem még el sem jön, és nemcsak azok, akik pénzügyi segítséget ígértek és ezért kerültek be társelnökként az egyesület elnökségébe, hanem olyan régi ÉTE tagok sem járnak el rendszeresen, akiknek a munkájára és véleményére igencsak számíthatott volna az egyesület.

A Felügyelő Bizottság egyhangúan hozta meg döntését, 5 főből 4-en voltunk jelen, Nemes Gézával térdmütétje miatt telefonon voltak a Felügyelő bizottság ülésén kapcsolatban, ezt az Alapszabály megengedi.

Gerencsér László elnök:

Védelmébe veszi a főtitkár urat, mert személyes hangú kritika érte a főtitkár úr működését. A főtitkár úr erején felül, s az elnökség bizonyos tagjai is erőn felül vállaltak abban, hogy valamilyen módon aktívabbá vagy felpörgetettebbé vagy ismertebbé tegyék az Építéstudományi Egyesületet. Ehhez hozzájárul az, hogy részt veszünk az építőipari szervezetek tanácsának munkájában, igyekszünk a dolgokat, kiadványokat aktívabban működtetni. Tudomásul kell venni, hogy ehhez valójában tényleg hozzátartozik egy 11 millió forintos olyan befektetés, ami benne van a kiadványokban, benne van a TV-ben, amit lehet kritizálni, de valamikor, ha nem kezdünk el befektetni valamibe, akkor nem fognak eredményt hozni. A főtitkár úr védelméhez tartozik az, hogy a különbség a működésben tervezett bevételek és kiadások között 7 millió forint, hogyha azok a tagtársaink, akikkel a megállapodásunk megkötötték, szerződések számukra ki lettek küldve, betartották volna és tartották volna azt, amit elvállaltak, akkor ma ez a mérleg nem mínusz 5 millió, hanem plusz 2, plusz 3 millió forint. Függetlenül attól, hogy valóban a költségek növekedtek, azt egy elnökségtől semmilyen tagság ne várja, hogy minden stratégiai elképzelés nélkül pénzt fog csak úgy a semmibe venni. Tudomásul kell venni, hogy a veszteségek, azok nem a múlt évben keletkeztek, a múlt év befektetéseihez minden egyes esetben a bevételeket a költségnövekedéshez megteremtettük. 14 és fél millió forintot szedtek be ketten László úrral, ezért szóvá lehet tenni, hogy miért költöttünk 6 milliót mondjuk TV-re, meg miért költöttünk

újságokra, de ugye azt azért tudomásul kell venni, hogy úgy döntött az elnökség, hogy megpróbálunk befektetésekkel olyan lehetőségeket teremteni, mely pénzek és bevételek a jövőben lehetőséget nyújtanak egyrészt a jelenlegi tudományos egyesület működéséhez, másrészt az adósság rendezéséhez. A MTESZ felé a tartozásunk 2006-ban már fennállt, s az előtte való időszakban folyamatosan képződött. Az egyesület munkája, az tulajdonképpen 2000-től leplezetten vagy leplezetlenül folyamatosan veszteséges. Ezek után egy fél éves működésben szemrehányást tenni László úrnak nagyon rossz üzenet Semmelweis úrtól, mert nem rajta múlt a jelenlegi helyzet kialakulása, azokon az embereken múlt, akik nem teljesítették, amit vállaltak. A jelenlegi elnökség nem abban gondolkozik, hogy egy lappal és telefonnal működjön, a tagságnak sem ez az elvárása.

Semmelweis Ferenc:

A jövő számára tanulságként szánta és semmiképpen nem László úr ellen az elmondottakat. Igaz, hogy egy megkötött szerződésállomány alapján lehet tervet csinálni, de hogy mikor realizálják a kiadásokat annak mégis csak nemcsak logikai, hanem időbeli összefüggése is van. Tehát amíg a pénzek nem érkeznek be, addig nem lehet azokat a pénzeket elkölteni. Azt akarta kifejezni, nem volt egészen világos, hogy egy ügyvezető ember ne kerüljön abba a helyzetbe, hogy nem befolyt pénzekre kelljen kötelezettségeket vállalni.

Dr. Nacs János:

Annak a véleményének ad hangot, hogy az Építéstudományi Egyesületben a tudomány jó részét a László úr képviselte. Emlékeztet rá, amikor a Magyar Építőipar című folyóiratunk szőnyeg alá söprése vagy tovább működtetése volt kérdésen ő találta meg a Balázs Györgyöt, aki egy darabig tényleg megmentette és csinálta. Nívós cikkek jelentek meg. Sajnálatos betegsége folytán leállt. A lap mégsem szűnt meg.

Van egy tudományos folyóirat, amire büszkék lehetünk. Minden évben megjelenik az évkönyv, aki ezt átolvasta, elég szerteágazóan kap képet arról, hogy hogy is áll a magyar építőipar az országban. Ezt László úrnak köszönhetjük. Az hogy tudományos egyesület vagyunk, miközben rendezet kivitelező van a tagságban az ő érdeme.

Gerencsér László:

Javasolja a 2008. évi gazdálkodással kapcsolatos napirendi pontot lezárni, a közhasznúsági jelentést elfogadásra javasolja, mint ahogy ezt a Felügyelő Bizottság is tette.

K-2009/2. (05.28.) sz. határozat:

A Küldöttközgyűlés a 2008. évi gazdasági beszámoló és a 2008. évi közhasznúsági jelentést 21 igen szavazattal 1 nem szavazat és 4 tartózkodás mellett elfogadta.

3. napirendi pont

Gerencsér László elnök:

Ahhoz, hogy az Építéstudományi Egyesület hogy működőképes legyen a bevételeinket kell stabilizálnunk. Ez a jövőben a tagdíjakból, adományokból nehezen fenntartható, ebben a jövőben tudunk számolni egy durván 10-12 millió forintos tagdíj-, illetve adomány bevétellel, de azt gondolja, hogy mindenképpen valamilyen sajtótermékekből, esetlegesen az ARCH TV-ből, az itt megjelenő hirdetésekéből fogunk tudni bevételeket generálni. Tudunk ezen kívül a konferenciákkal, kongresszusokon való részvétellel, különböző pályázatokkal és esetlegesen néminemű állami támogatással odáig eljutni, hogy az Építéstudományi Egyesület

működőképes legyen. Ehhez azonban egy nagyon-nagyon kemény munka kell, s egy megfiatalított, leszűkített, működőképes vezetésre lenne szükség. Semmiképpen sem megoldás az, hogy az Építéstudományi Egyesület beszüntesse a működését, de az Egyesület stabilizálásához két feltételre van szükség.

Egyrészt továbbra is hajlandó támogatni az Egyesületet, ha rajta kívül mások is megteszik ezt a vállalásaiknak megfelelően. Fontosnak tartja, hogy szorosan felügyeljék a gazdálkodás minden egyes részletét.

A második feltétel, hogy egy megfiatalított, működőképes menedzsment kell.

Ezért az a javasolja, hogy jelen pillanatban az elnökség, a tagság, a küldöttközgyűlés bizzon meg egy válságkezelő stábot, amelyik ez év szeptemberéig kidolgozza az Építéstudományi Egyesület új szervezeti és működési rendjét. A jövőben egy leszűkített, nagyon kisszámú elnökségre van szükség, amely elsősorban a szakosztályok vezetőiből áll, az elnökből, főtítkárból és esetleg egy társelnökből, melyre javaslatot fog tenni a jövőben. Csak akkor fog tudni működni az Építéstudományi Egyesület, ha egy dinamikus, megfiatalított, korszerű menedzsmentje van. Különben beszélgethetünk arról, hogy miért nem pályázunk eleget, miért nem megyünk, László úr erején felül teljesít egy személyben, de a napi operatív munkában az elnök nem tud több segítséget nyújtani. Javasolja, hogy szeptemberig történjen meg ennek a szervezeti átépítésnek, átalakításnak a kidolgozása, majd, szeptemberben tartsunk egy olyan küldöttközgyűlést, amelyikben újjáválasztjuk a tisztségviselőket és elfogadjuk a változtatásokat. Fiatalítsuk meg az elnökséget, fiatalítsuk meg a főtitkár posztját, László úrnak egy társelnöki vagy tiszteletbeli elnökséget javasol, de hát ez nyilván további egyeztetések kérdése. Kéri, hogy a Felügyelő Bizottság elnöke is mondja el erről véleményét és utána várjuk, hogy a tagság, a küldöttközgyűlés erről hogyan kíván dönteni.

Ábrahám Ferenc:

Hivatkozik az 1989. évi II. törvényre, melynek 19.§ (1) bekezdése szerint a társadalmi szervezet vagyona elsősorban a tagok által fizetett díjakból, jogi személyek és magánszemélyek felajánlásaiból, hozzájárulásával képződik. Tudomásul venni, hogy egy egyesület, egy klub az akkor működik, ha fizetünk. A mi hatvanéves egyesületünknek két lehetősége van. Az egyik az, hogy fölemeljük csillagászati magasságokba a tagdíjat, aztán maradnak tízen vagy öten vagy huszonöten vagy megpróbáljuk állami támogatások és külső pénzek nélkül működtetni az egyesületet és akkor bejön ennek a paragrafusnak a (2) bekezdése, ami sajnos tíz éve nem működik vagy sose működött. Ha nekünk vannak céljaink, ami a múltunkból, a szakma iránti elkötelezettségünkéből fakad, annak a gazdasági hátterét nekünk, nekünk, egyesületi tagoknak kell megteremteni. Nyilván, ma az egyesületi tagság részben a kora, részben az egyéb helyzete miatt nem képes arra, hogy tagdíjaiból, mondjuk havi 100 ezer forintos tagdíjat fizessen, mint egy jó klubban, akkor marad az, hogy gazdasági vállalkozási tevékenységet működtet és tessék tudomásul venni, ma bármelyik egyesületnek cégszerűen kell működni. A vállalkozási irodát annak idején Semmelweis Úr pont ezért hozta létre, hogy csekély anyagi haszonért, kicsi fillérekért mindenki, aki egyesületi tag és egyesületi elkötelezettséggel, szívvvel bír, az rajta keresztül csinálja a vállalkozását és akkor nincs veszteségünk. Valóban pályázni kellene, de ki végezné ezt a munkát? Ha külső pályázati céggel csináltatjuk, az viszi el a hasznot, tehát szervezet kell. A 2008. évben az elszaladás azért következett be, mert az új elnökség úgy gondolta, hogy fel kell építeni egy szervezetet. Hiba volt támogatni azt, hogy nagy elnökség legyen, mert bízunk abban, hogy aki társelnöki posztot kap az, ha más nem, anyagilag segít, de a nagy elnökség működésképtelen. A Felügyelő Bizottság sokat vitatkozott azon, hogy vagy sikerül az egyesületnek meg kell újulnia, működésében, eredményesen kell vállalkoznia. Vannak például egy alapítványunk is, amiből az egyesületnek az erkölcsi és tudományos haszon kívül nincs haszna.

Azért tettük meg javaslatunkat az egyesület megszűnésére, mert az egyesületi törvény és az egyesületünk Alapszabálya alapján a Felügyelő Bizottságnak az a kötelessége, hogy ügyelje a működés törvényességét és a gazdálkodás biztonságát, ezért a Felügyelő Bizottság tagjai személyes és korlátlan anyagi felelősséggel tartoznak. Tehát itt mi mást nem tudunk és ezért a Felügyelő Bizottság fenntartja a javaslatát, hogy a küldöttgyűlés fontolja meg az egyesület feloszlását, nem feloszlátását és természetesen ezzel egyidőben felajánljuk a lemondásunkat.

Az előzményekhez hozzátartozik, hogy mielőtt ezt a súlyos és számunkra egyáltalán nem kedvező és szimpatikus döntést meghoztuk négy szemközti beszélgetések voltak Gerencsér úrral és László úrral majd együtt is beszélgettünk és ennek alapján elmondhatjuk, hogy azt a koncepciót, amit Gerencsér úr elmondott a Felügyelő Bizottság tagjai, mint egyszerű ÉTE tagok támogatni tudják. Hisz, ha az megvalósulna és lenne egy ütőképes elnökség és elindulna egy ütőképes vállalkozási tevékenység, akkor ez biztos, hogy néhány éven belül meghozná azt, amit sokan a tagtársaink közül kifogásolnak és elvárnak, hogy legyen megteremtve a céljaink megvalósításához szükséges gazdasági háttér. Ma ez a gazdasági háttér nem létezik.

Szeretné, ha ahhoz a programhoz, amit Gerencsér úr elmondott a jelenlévők épkezláb, működő gazdasági modellel tudnának ideállni. Nem azzal, hogy ki hogyan dolgozott az egyesületben, mert ha nincs meg a gazdasági alapja, akkor nem tudunk dolgozni.

Végül kéri, hogy a javaslatukat fontolja meg az egyesület küldöttgyűlése, mint legfőbb szerv, akinek joga van a feloszlást kimondani, hangsúlyozza, törvényi joga, de nem kötelessége, a Felügyelő Bizottságnak viszont kötelessége ezt leírni és elmondani. Ez a különbség az egyesület legfelsőbb szerve és a Felügyelő Bizottság között. Bízunk abban, hogy az egyesület tagjai fiatalok, idősebbek, akik az egyesület sorsát a szívükön viselik, úgy döntenek, hogy maradjon az egyesület, létezzen, újuljon meg, de ehhez most már a gazdálkodási feltételeket is mellé kell tenni.

Gábor Ferenc:

Tavaly, amikor új elnökséget választottak keményen bírálta az elnököt, az előző négy év koncepcióját, részben az elnökséget. A Felügyelő Bizottság elnöke mindig jelezte, hogy baj van, hol csendben meggyőztük, hogy most még nincs olyan nagy baj. Amikor az új elnökséget megválasztottuk úgy éreztük, legalábbis a szakosztályunk, hogy látjuk az alagút végét. Kiderül ma, az alagútnak nem is sejtjük, hol a vége. Azt javasolja, hogy ne döntsenek az egyesület feloszlásáról, ha kell állást foglalni, akkor tolják el ezt őszig, megvárva, hogy mi alakul a további új elképzelésekből. Ne fogadják el a Felügyelő Bizottság lemondását. A Felügyelő Bizottságot mentsék fel attól a felelősségtől, hogy ők nem szóltak időben.

Javasolja, hogy hozzanak létre egy bizottságot hármas funkcióval. A bizottság őszig tegye az asztalra röviden írásban, hogy alakult ki ez a helyzet egy évben belül. A második funkciója lenne, az elnökséggel konzultáljanak, hogyan alakulna ki egy új szervezet, amely alapján majd az alapszabályt módosítani kell. A harmadik funkció, hogy jelöljön új elnökséget. Javasolja a bizottság vezetését Kádár Zoltánra bízni, a bizottságba javasolja Alex Ágnes, Dr. Barna Lajost, Perjés Emilnét, Vetró Mihályt, Szabados Bélát és Weszelits Gergelyt.

Gerencsér László:

Elnézést kér a küldöttközgyűléstől, de távoznia kell felkéri Sényi Gábor társelnök urat, hogy folytassa a küldöttközgyűlés levezetését. Egyben olyan válságkezelő testületet javasol, amelyik mindezeket a kérdéseket kidolgozza szeptemberig. Javasolja egy küldöttközgyűlés összehívását szeptember közepére, végére és addig ez a válságkezelő testület feladata kidolgozni egy új szervezetet és egy új Szervezeti Működési Szabályzatot. A válságkezelő testületbe javasolja László László főtitkárt, Szesztai Attilát, Sényi Gábor urat, Szterman Péter urat és magát. A testületet egy szakmai tanácsadó testület segítené, melynek munkájába

szeretné felkérni Ábrahám Ferencet, mint a Felügyelő Bizottság elnökét, Pallós Zoltán dr.-t, illetve Hajdú Miklóst, aki az ifjúsággal kapcsolatos kérdésekkel foglalkozik. Én erre tennék javaslatot és fölkérnénk a Felügyelő Bizottságot, hogy szeptemberig, a következő küldöttközgyűlésig a Felügyelő Bizottság valamilyen formában a munkáját továbbra is lássa el, mert Felügyelő Bizottság nélkül nem tudunk működni. Továbbra is fenntartja, hogy a működéssel kapcsolatos költségek racionalizálása érdekében nagyon komoly lépéseket tettek, de emellett a tagságnak, jogi, magánszemélyeknek valamilyen áldozatot kell hozni.

Halasi László:

Az ÉTE Bács-Kiskun megyei Csoportjának elnökségi tagja sérelmezi Gerencsér Úr távozását. Valóban nagyon sok az idős ember a küldöttek között, de tiszteli az időseknek a múltban elvégzett munkájukat, mert tudja, hogy mindenki mögött komoly munka áll, fontos, hogy az Építéstudományi Egyesület a jövőben is támaszkodjon az ő munkájukra, tapasztalatukra, tudásukra.

Nem érti, hogy merülhet föl, hogy az Építéstudományi Egyesület megszűnjön. Magyarországon 20 éve elindult egy folyamat és mindenféle civilszervezet létrejöhetett. Szomorúan tapasztalja, hogy létrejöhetett az, hogy egyáltalán Építéstudományi Egyesületnek egy országban a létéért kell harcolnia anyagilag. Nemcsak a tagság díjából kellene tudni létezni, hanem egy államnak el kellene tudni dönteni, egy országnak és egy társadalomnak, hogy szüksége van-e az építészekre, épületgépészekre.

Ferenczy József Géza:

Nem küldöttként, hanem meghívottként van jelen.

Hosszasan mérlegelte az elnök úrnak a szavait meglepte, hogy az elnök úr úgy gondolja, hogy a megújult vezetőségben László László főtitkár úrnak nincsen szerepe és öneki társelnöki pozíciót ajánl. A jelenlegi nagy létszámú elnökséget arra figyelemmel választották, hogy a tagok által ígért pénz befolyik. Az egyesület egy civil szerveződés, s a civil szerveződésben pozíciót vállaló embereknek szavahihetőknak kell lenni. Ha nem szavahihetők, akkor az egyesületnek rá kell őket kényszeríteni, hogy a vállalásukat teljesítsék és utána tisztességesen elválunk egymástól. De az elfogadhatatlan, hogy ígéretre el kezdtünk költeni és 5 millió forint adósságunk, illetve eredménytelenségünk van és ezen kívül még 9 millió adósságunk is.

Úgy gondolja, hogyha egyáltalán akarunk vezetőséget választani, akkor nem egy fél év után vagy egy év után kellene ezt csinálni, hanem zérus eredménnyel. Úgy értékeli, hogy kész helyzet elé próbálja állítani az egyesületet az elnök úr, amikor azt mondja, hogy fiatalítani kell, ugyanakkor László László főtitkár urat társelnöki pozícióval kínálja meg.

Amióta László László itt van, azóta nagyon jól mennek a dolgaink. Személy szerint könyörög, kérlel a pénzért, hogy valahogy fenntarthassuk magunkat. S ugyanakkor döbbenet látjuk, hogy elindítottunk egy TV-t, ugyanakkor nem volt miből TV csinálni. Én úgy emlékszem, hogy itt voltunk egy választmányi ülésen, vagy volt egy választmányi ülés, ahol elhangzott, hogy a TV-nek a működtetését szüneteltetni kell, mert pillanatnyilag nem megy. Majd mehet, de előbb rendbe kell tennünk a dolgainkat.

A Hírmondóval kapcsolatban maga is javasolta, hogy ki kell küldeni a területi egységek vezetőinek és ők majd gondoskodnak róla, hogy hogyan kerül oda a tagsághoz. Óriási költség elküldeni, de akkor is kell hírmondó, hiszen nincs mindenkinek internete. Az idősebbeknek zömmel nincs. Tehát csak úgy tudnak az egyesületről egyáltalán valamit, hogyha megkapják a Hírmondót. Viszont azzal, hogy kiküldik az egyesületi elnöknek vagy a helyi elnöknek vagy a titkárnak nagyon nagy pénzt lehetett volna megtakarítani.

Hangsúlyozza, hogy fontos, hogy az elnökség dolgozzon. Senki nem vitatja azt, hogy az elnökséget meg kellett erősíteni természetesen, de vannak fölösleges kiadások. Úgy gondolja, hogy az egyesület a tudományos munkán túl kétségtelen a tagok szeretetén, áldozatkészségén

áll vagy bukik. Akinek van rendes tevékenysége, működik a Kft.-je vagy akár Rt.-be dolgozik vagy akár más típusú vállalkozásban van tudja fizetni azt az 50-100 ezer forintos jogi tagdíjat vagy netalán tán egy pár forintos támogatást adni. Azért vagyunk itt, mert valahova tartoznunk kell. Az építőipar elég nagy család, csak az a baj, hogy szétforgácsolódott és pillanatnyilag nem bírjuk összeszedni magunkat. A pénzhajhászás a régi kollegális kapcsolatokat felrúgta. Az Építéstudományi Egyesületnek küldetése lenne ebben, hogy ezeket a régi kapcsolatokat megerősítve vagy felfrissítve az építők nagy családja normálisan tudjon dolgozni. Nem szeretné, hogyha az egyesület feloszlana. Ábrahám urat jogilag megérti, érzelmileg egyáltalán nem és úgy gondolja, hogy a fiatalítás, hogy elmaradhatatlan, de felhívja az elnök figyelmét, hogy az egyetem 2500 fős építész hallgatóinak beléptetéséről szó volt. Van érdeklődésem az egyetemen, nem is hallottak róla. Tehát ez egy olyan buborék volt, ami nagyon szépen hangzott, gyakorlatilag nem volt háttéré. Az új társelnök, a pillanatnyi dékán semmit nem tett annak érdekében, hogy népszerűsítse az egyesületet a hallgatók körében. Pedig talán lehetett volna és akkor egyrészt némi kapcsolódást lehetett volna elérnünk és talán tagdíjat is fizettek volna.

Sztermen Péter:

A debreceni szervezet vezetője, nem régóta ÉTE tag. Hallva a sok véleményt, megdöbben az ÉTE feloszlásának a szándékával kapcsolatban is. Tapasztalatait kívánja elmondani az elmúlt egy évről, meg az itt elhangzott, zömében szubjektív véleményekről.

Az itt nagyban jelentkező gazdasági problémát rögtön érezte akkor, amikor átvette a debreceni csoportot. Kapott egy 40 fős létszámot, amelyik 4-5 éve már nem fizet természetesen tagdíjat, mert azóta nem működik, bár előtte se nagyon, állítólag. Megnézték, hogy mit lehet itt csinálni vagy akkor mi a cél? Ha valamit változtatni szeretnének, ahhoz pénz kell. Összehívta a társaságot, eljött hat ember, beszélgettek és újabb beszélgetéseket szerveztek. Ekkor beszélt László Úrral, meghívták őt is és átgondolták, hogy melyek azok az a célok, amelyekért az ÉTE-be jött. Az ÉTE célja nagyon szépen le van írva, csak nem látják ennek a gyakorlati megvalósítását semmilyen úton, módon. Ezért kreditpontos programokat szerveztek, így lehet pénzt szerezni. Épületlátogatásra szívesen megy mindenki, régi tag, új tag, kap kreditpontot, meghívunk olyanokat is, akik külső emberek, tehát más cégektől, az fizet érte. Nagyon egyszerű megszervezni egy ilyen kreditpontos 2-3 órás konferenciát, de egész naposat is, amikor körbeszólt a beszállítóknál, beruházóknál örömmel jöttek egy fillér nélkül, csak azért, hogy el tudják magukat adni, mert ez reklám. Meghirdettük, hogy aki ÉTE tag, az a kreditpontot ingyen kapja, alig tudom visszaverni az ÉTE-be beszállni, belépni akaró embereket. Nagyon sok cégnek problémája ez a kreditpontos rendszer, ami pénzszerzési lehetőség kamaráknál, a gyakorló építőiparban dolgozó tervezőknek, kivitelezőknek nagy nyűg, észre se veszi, elvesztette régen a jogosultságát Ez csak egy példa, amely megmozdította azt a fajta tagságot, nyilván az idősebb tagoknak erre nincsen szüksége, de a gyakorló építésvezetők, főépítésvezetők, tervezők jönnek.

Felhívja a figyelmet arra, hogy sok olyan építőipari munka van kivitelezésben, tervezés alatt, ahol szakértő kell, azért, hogy legyen neve a beruházásnak, hogy legyen a megrendelő felé, kifelé egyfajta plusz minőségbiztosítás. Ugyanez vonatkozik a sok gazdasági perben felmerülő szakértői kérdésekre. A cégek az egyetemekhez mennek, eszébe nem jut senkinek, hogy az ÉTE-hez is mehet. Pedig az ÉTE-nek olyan szakmai bázisa, olyan szakmai háttéré van, amit erre is ki lehetne használni. Úgy gondolom, hogy piacképesen eladható az a tudás, az a termék, amit tud az ÉTE és nem az Építész Kamara, nem a Mérnök Kamara, nem az ÉVOSZ, nem más szervezet.

Ez is egy olyan dolog, ami piacképes, amire van kereslet. A beszámoló számai egy kisiparosi tevékenység méreteit tükrözik, ennél nyilván sokkal nagyobb volumenben kellene tudni gazdálkodni. Az ÉTE sokkal többet tudna adni az építőiparnak, mint amit ad. Nem régóta

ÉTE-tag, de úgy gondolja, hogy, itt egy szakmai potenciál van, amivel élni kéne, élni lehetne és van piaca. László úrral tartja a kapcsolatot, úgy látja most is, ha László úr nincs itt, akkor az ÉTE becsukhatja a kaput.

A szakmai kiadványokra, televízióra stb. szükség van, mert egyébként nincs reklám

Jancsó Gábor:

Gáspár Anna és Bank Lajos megkérték arra, hogy képviseljem azt az álláspontot, hogy az ÉTE megszűnése vagy megszüntetése ne történjen meg, mert hogyha sok fokozaton keresztül végül odáig jut az ÉTE, ha egy postafiókban köt ki, akkor is érdemes megtartani. Addig még sok-sok lépés van. Az első kérdés, hogy tulajdonképpen milyen piacra akar az ÉTE betörni? Tehát mi az igény? Merthogy az Akadémia, meg a kutatóintézetek tudományára se nagyon kíváncsiak, csak egy fizetőképes kereslet kell hozzá, akkor igen. Ki kíváncsi a véleményünkre? Most már ideje, hogy felébredjünk és tudomásul vegyünk azt, hogy mi egy a saját kedvünkért létező társadalmi egyesület vagyunk, aminek óriási hagyománya van, rengeteg értéke van, nagyon sok szellemi kapacitása van, de hát ne várjuk azt, hogy valaki alánk tol egy bársonyszéket. Amit debreceni kollega mondott, az teljesen tökéletes, Ő ráérezett egy olyan részre, amelyiket megtalált. Tessék, lehet ezt csinálni. Állítólag előkészítés alatt van egy válságstáb, természetesen nagyon jó, hogyha készül egy válságstáb, a kérdés az, hogy csupa külső emberekből, akik megint el fogják nekünk mondani azt, hogy hogy kellene nekünk jól csinálni, vagy pedig a regionális csoportok vezetőiből, meg a szakosztályvezetőkből, akik tudják, hogy hogy megy az élet az ÉTE-ben. Javasolja, hogy két változatot dolgozzanak ki. Egyrészt azt, hogyha lesz pénzünk, másrészt azt, hogyha nincs pénzünk.

Mi még mindig a technikai, személyi feltételeket ragozzuk, hogy ennyi meg annyi pénz kellene, meg ehhez ennyi meg annyi titkári feladatellátás meg menedzsment kellene, de a kollega teljesen világosan elmondta, hogy az csak akkor, hogyha ott van a feladat, amelyikből ki lehet fizetni.

Végezetül jelzi, hogy a Környezetvédelmi Szakosztály szerint az építési, bontási hulladékokkal kapcsolatban óriási anomáliák vannak, teljes a zűrzavar, rengeteg bírságot szabnak ki, sőt büntetőeljárások is folynak részben jogosan, részben jogtalanul. Ennek a háttérében az van, hogy nincsenek teljesen tisztázva sem a fogalmak, sem a végrehajtással kapcsolatos teendők. A cégek keressék meg az egyesületet, az ÉTE ezekben az ügyekben segíteni tud.

Semmelweis Ferenc:

Teljes mértékben elfogadja a Felügyelő Bizottság elnökének a mondanivalóját, hiszen az ő pozíciójából ez következik. Az a Küldöttközgyűlésre tartozik, hogy mit kezd ezzel az információval. Megköszöni azt a munkát, amit a Felügyelő Bizottság végzett, javasolja, hogy kérjük fel a Felügyelő Bizottságot arra, hogy ebben az átmeneti időszakban is végezze el a feladatát, és mentsék fel a felelősségből, ami őket terheli.

Ábrahám Úr említette a Szakértői Irodát, amelyet egy maroknyi csapat működtet, az Egészségügyi Szakosztály, és akik körülötte vannak. Hiába adtak ki felhívást, hiába élvezték a társelnökök helyeslését, hogy be fogják hozni mindazokat a munkákat, amelyek a nagy cégekből ide irányíthatóak, ebből a világon semmi nem történt meg. Ez a maroknyi csapat eddig 300 ezer forintot hozott be ebben az évben. Éppen a héten teljesítettek egy olyan szerződést, amelyik újból 300 ezer forintot be fog hozni az ÉTE-be, már csak számlázni kell és van egy megbízásunk, amelyik körül-belül 700 ezer forintos bevételt, tiszta bevételt fog hozni az ÉTE-nek. Ennek az irodának van igazságügyi szakértője, minden szakmában szakértője minden szakmában, a cégek mégis másnak adnak megrendeléseket ahelyett, hogy idehoznák és engednék, hogy mi ebből az ÉTE számára valamit csináljunk.

Az ÉTE-nek van egy jövőképe, amit a küldöttközgyűlés elfogadott. Volt egy elnöki programja, amelyet a választáskor az elnök úr előterjesztett. Minden benne volt az elnöki beszámolóban, programban, ami számunkra fontos. Itt az a dolog, hogy hogyan tudunk eszközrendszerteremtési ezen dolgok megvalósításáért. Két nagyon fontos dolog volt. Egyrészt az, hogy az ÉTE a program szerint elvállalta azt, hogy az önkéntes tagságon alapuló építészeti területén tevékenykedő szervezetekkel megpróbál egy integráció jellegű kapcsolatot kialakítani és ezt a kapcsolatot arra fogjuk felhasználni, hogy érdekképviseleti és szakmai érdekérvényesítő szerepet is vállalhassunk. Akkor az hangzott el, hogy olyan helyzetbe hozzuk magunkat a társakkal együtt, hogy megkerülhetetlenek legyünk. Nagyon sok ember számára az a csalódás, hogy semmi nem történt ebben az ügyben. Tehát nem kitalálni kell az ÉTE jövőképét, mert azt már régen agyonrágtuk és megcsináltuk. Nem László urat bírálta. Arról volt szó, hogy miért hozzák a László Lászlót olyan helyzetbe, hogy olyan intézkedéseket tegyen meg, mint amibe kényszerült és nem létező bevételeket költessenek el vele. Ez az elnökség felelőssége, minden elnökségi tagé a felelősség, hogy a László László miért van ebben a helyzetben. László László érdekében mondta azt, hogy soha, senki ne utasíthassa őt arra, hogy ilyesmibe kényszerüljön bele.

A másik dolog, hogy megvolt korábban az a stáb, amelyik a közgyűlés által elfogadott ÉTE jövőképnek a megvalósítását a jelölés időszakában összefoglalta, s az elnök úr ennek alapján csinált egy programot. Nem látom azt, hogy ennek a körnek az emberei most azt a megtiszteltetést élvezhették volna, hogy ebben a másik helyzetben szintén megtegyék a maguk javaslatait, s egy csomó olyan ember szerepel ebben a pakliban, amelyiket, én szerintem, ennek az időszaknak felelős vezetője kell, hogy megtalálja. Úgy gondolja, hogy miután László László az egyetlen ember, aki munkaviszonyban van és akin bevasalhatóak a törvényes működésnek a betartása vagy nem betartása, László László legyen az az ember, aki a meglevő állapotban levezényli ennek az átmeneti időszaknak a dolgait és László László legyen az, aki javaslatot tesz arra, hogy kit vegyenek be ebbe a bizonyos jövőkép megvalósítását biztosító csapatba.

Miután úgy terjesztette elő az elnökséget a társelnökökkel együtt, hogy egy blokkban szavazzuk meg őket, és akkor azt mondtam, hogy azért lesz szavazás, mert ezt a csodálatos programot, amit az elnök úr fölterjesztett, ezeknek az embereknek a bevonásával vállalja teljesíteni. Tehát ennek a csapatnak volt a kötelessége az, hogy az anyagi biztonságot megteremtse. Az meg egy másik kérdés, hogy nemcsak logikai menete van annak, hogy mit kell csinálni, hanem pénzügyi feltételei is vannak annak, hogy mit lehet csinálni és addig nem lehet létszámot szaporítani, nem lehet egy csomó dologba belemenni, amíg annak a fedezete nem áll rendelkezésre.

Sényi Gábor:

Kéri, hogy csak az szóljon hozzá, akinek olyan mondanivalója van, amiről eddig még nem esett szó.

Halasi László:

Mindenkinek sokféle igazsága van, de el kell kezdeni valahol göngyölíteni a dolgokat és ha létezni akarunk, akkor az életnek menni kell, s a pénz is meglesz utána.

Szabados Béla:

Jancsó Gábor kérdésére válaszolva a tagságunknak szüksége van az ÉTE-re, de pénz nélkül tényleg nem lehet sokra menni. Azért van itt néhány szervezet, amelyik tíz éve egyetlen fillér felhasználása nélkül dolgozik. A debreceni kollegához csatlakozva a békéscsabai csoportnak ebben az évben volt egy 230 fős rendezvénye szigetelés témában, szakmai tudományos előadásokkal és volt egy 130 fős rendezvénye a múlt héten megint csak szakmai,

betontechnológiai témában, ipari padlók tervezésével kapcsolatban. Tehát igenis van szükség és jónéhány kisebb rendezvényre, tehát amíg van arra igény, hogy eljön 200 ember meghallgatni egy tudományos előadást, addig Építéstudományi Egyesületre is szükség van.

Ferenczy József:

Többször elhangzott László László úrnak a személye, többször meg lett szólítva. Arra lenne kíváncsi, hogy mit szól mindehhez, hogy az elnök úr ilyen spontán bejelentéssel társelnöki pozíciót kínál, mert mi főtitkárnak szeretnénk. Köszönöm.

László László:

Az elnök úrral abban maradtunk, hogy erre még visszatérünk, úgyhogy ebben nincs még megegyezés, de őis úgy adta elő, ha megfigyeltétek, hogy tiszteletbeli elnök vagy társelnök, szóval ő se mondott még biztosat. Tehát ez még nincsen lezárva.

Sényi Gábor:

Feladatunk az, hogy az alapszabálynak és a jogi előírásoknak megfelelően bizonyos határozatokat hozzunk..

Kérdezi, hogy a 2009 évi gazdálkodásról szóló javaslatot a jelenlévő küldöttek elfogadják-e?

K-2009/3. (05.28.) sz. határozat:

A Küldöttközgyűlés a 2009. évi gazdálkodási tervet 12 igen szavazattal 14 nem szavazat és 3 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Sényi Gábor:

Kéri a Küldöttközgyűlés döntését az Egyesület megszűnésének elhatározásáról.

K-2009/4. (05.28.) sz. határozat:

A Küldöttközgyűlés az Egyesület megszűnésének elhatározására irányuló javaslatot igen szavazat nélkül, 26 nem szavazattal és 3 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Sényi Gábor:

Kéri a Küldöttközgyűlés döntését a Felügyelő Bizottság lemondásával, kapcsolatban.

K-2009/5. (05.28.) sz. határozat:

A Küldöttközgyűlés a Felügyelő Bizottság lemondását 1 igen szavazattal 24 nem szavazattal és 4 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Sényi Gábor:

Kéri a Küldöttközgyűlés döntését a Felügyelő Bizottság tagjai részére adandó felmentvény megadásáról.

K-2009/6. (05.28.) sz. határozat:

A Küldöttközgyűlés 25 igen szavazattal 4 tartózkodás mellett tudomásul veszi, hogy a Felügyelő Bizottság az Egyesület működésének törvényességével és a gazdálkodás biztonságának ellenőrzésével kapcsolatos kötelezettségének eleget tett és a Felügyelő Bizottság tagjait felmenti az ellenőrzési kötelezettségének megsértése miatti felelősség alól.

Dr. Pallós Zoltán:

A Felügyelő Bizottság azzal, hogy jelezte azt, hogy a törvényes működéssel összefüggésben milyen problémákat észlelt, a kellő gondosságot tanúsította, ennél többet ő nem tud tenni, a döntés nem a Felügyelő Bizottság, hanem a küldöttközgyűlésnek a kezében van. A Küldöttközgyűlés ezzel a határozattal, azt mondta ki, hogy a Felügyelő Bizottság kellő gondosságot tanúsított akkor, amikor leírta azt a jelentését, amiben felhívta a figyelmet a törvényes működésre.

Tudni kell azt is, hogy az egyesületek, társadalmi szervezetek nem tartoznak a csődtörvény hatálya alá. Tehát sem csődeljárást, sem felszámolási eljárást nem lehet kezdeményezni egy egyesülettel szemben. Amennyiben az egyesület vagyona nem elegendő a tartozásoknak a rendezésére, akkor az egy törvénytörő működést jelent, ami azt jelenti, hogy ebben az esetben az ügyész, aki a törvényességi ellenőrzési jogokat gyakorolja, fokozatosan egy törvényességi felügyeleti eljárás keretében kezdeményezhet különböző lépéseket. Ennek a legeslegvégső pontja az, amikor bírósághoz fordul egy társadalmi szervezet felosztatása érdekében és a végső esetben a bíróság mondja ki a döntést erről, ez rendes bíróság, polgári bíróság.

Sényi Gábor:

A Gábor Ferenc által javasolt bizottságról kéri a Küldöttközgyűlést szavazni. Gábor Ferenc azt javasolta, hogy hozzanak létre egy bizottságot hármasként. A bizottság őszig tegye az asztalra röviden írásban, hogy alakult ki ez a helyzet egy évben belül. A második funkciója lenne, az elnökséggel konzultáljanak, hogyan alakulna ki egy új szervezet, amely alapján majd az alapszabályt módosítani kell. A harmadik funkció, hogy jelöljön új elnökséget. Javasolja a bizottság vezetését Kádár Zoltánra bízni, a bizottságba javasolja Alex Ágnes, Dr. Barna Lajost, Perjés Emilnét, Vetró Mihályt, Szabados Bélát és Weszelits Gergelyt.

K-2009/7. (05.28.) sz. határozat:

A Küldöttközgyűlés 17 igen és 5 nem szavazattal 3 tartózkodás mellett eseti bizottság létrehozását határozza el. A bizottság feladata a kialakult helyzet elemzése, az elnökséggel való konzultáció egy új szervezeti rend kialakítására és új elnökség jelölésére. A Küldöttközgyűlés a bizottság vezetésére Kádár Zoltánt, bizottsági tagságra Alex Ágnes, Dr. Barna Lajost, Perjés Emilnét, Vetró Mihályt, Szabados Bélát és Weszelits Gergelyt kéri fel.

Sényi Gábor:

Az Elnök Úr által javasolt bizottság felállításáról kéri a szavazást.

Ennek a bizottságnak, mint válságkezelő testületnek a feladata kidolgozni egy új szervezetet ehhez kapcsolódóan az Alapszabály és a Szervezeti Működési Szabályzat módosítását. A válságkezelő testület tagjai lennének Gerencsér László elnök úr, László László főtitkár úr, Szesztai Attila, Sényi Gábor és Sztermen Péter urak. A testületet Ábrahám Ferenc, mint a Felügyelő Bizottság elnöke, dr. Pallós Zoltán és Hajdú Miklós szakmai tanácsadóként segítenék.

K-2009/8. (05.28.) sz. határozat:

A Küldöttközgyűlés 17 igen szavazattal nem szavazat nélkül 10 tartózkodás mellett eseti bizottság létrehozását határozza el. A bizottság feladata válságkezelő testületként kidolgozni az új szervezeti rendet, ehhez az Alapszabály és a Szervezeti és Működési Szabályzat módosítását. A Küldöttközgyűlés a válságkezelő testületbe Gerencsér László elnök urat, László László főtitkár urat, Szesztay Attila, Sényi Gábor és Sztermen Péter urakat kéri fel. A Küldöttközgyűlés felkéri Ábrahám Ferencet, mint a Felügyelő Bizottság elnökét, dr. Pallós Zoltánt és Hajdu Miklóst, hogy a válságkezelő testület munkáját szakmai tanácsadóként segítsék

Sényi Gábor:

A Semmelweis Úr által javasolt bizottság felállításáról kéri a szavazást.

Semmelweis Ferenc arra tett javaslatot, hogy László László főtitkár úr hozzon létre egy bizottságot, amely az ÉTE működésének biztosításához szükséges intézkedésekre tesz javaslatot.

K-2009/9. (05.28.) sz. határozat:

A Küldöttközgyűlés 15 igen szavazattal nem szavazat nélkül 5 tartózkodás mellett eseti bizottság létrehozását határozza el, amely az ÉTE működésének biztosításához szükséges intézkedésekre tesz javaslatot. A Küldöttközgyűlés felhatalmazza László László Főtitkár Urat a bizottság tagjainak felkérésére, egyben felkéri a bizottság vezetésére.

Sényi Gábor:

A Jancsó Gábor által javasolt bizottság felállításáról kéri a szavazást.

Jancsó Gábor arra tett javaslatot, hogy a regionális csoportok vezetőiből és a szakosztályvezetőkből álljon fel egy bizottság, amelyik két változatot dolgozzon ki az egyesület jövőbeli működésével kapcsolatban.

K-2009/10. (05.28.) sz. határozat:

A Küldöttközgyűlés 18 igen, 7 nem szavazattal 8 tartózkodás mellett eseti bizottság létrehozását határozza el, amely az ÉTE jövőképeinek, jövőbeli működésének lehetséges irányaira tesz javaslatot a működéshez szükséges források lehetséges csökkenését és növekedését is figyelembe véve. A bizottság tagjai a regionális csoportok vezetői és a szakosztályvezetők.

Sényi Gábor:

Megköszöni a küldöttek és a meghívottak megjelenését és a Küldöttközgyűlést berekeszti.

k.m.f.

Gerencsér László
elnök

Dr. Pallós Zoltán
jegyzőkönyvvezető

Tóti Magda
hitelesítő

Zábránszkyné Papp Klára
hitelesítő